

MIQĒRIA

L'AMICIZIA

Di fëmilë, ket një spik,
 rufen me sit armik,
 pëstaj shtifen
 e si cjep rrëbifen.
 Qindrojn vet kur janë
 pjot djers, me rrashka e gjak,
 kur në gëlacit kan një lak.
 Se të vritëshin ata
 dhan besin
 kur nxërrim e kishin
 me thesin,
 po ajo helmezë i butson,
 vavë e lot shin e vjon
 e i bashkon.
 Pir një lokis e shpuar
 e ket një çik herë,
 nëng biret miqëria
 çë mbanë ngjitur
 ka shumë verë.

In un vico
 due ragazzini si guardano
 con occhio da nemico,
 poco buoni,
 si azzuffano da caproni.
 Lottano, sudano, si fermano
 soltanto quando il graffio vola
 e hanno un groppo in gola.
 Inimicizia eterna
 si erano giurati,
 quando erano molto irati,
 ma quel singulto li addolcisce
 li avvicina
 lacrime e saliva pulisce.
 Per un palloncino scoppiato
 e in un momento,
 non si perde l'amicizia
 che tiene uniti
 da tanto tempo.